

Posudek oponenta diplomové práce

Název diplomové práce: Kritéria pro výběr právní formy obchodní společnosti v České republice
Autor: Tomáš Bogiš
Oponentka: JUDr. Anna Outlá

Předložená diplomová práce splňuje z hlediska formálního požadavky vnitřofakultních předpisů na tento typ studijního výstupu, bez problémů prošla rovněž prověrkou autenticity. Standardně je opatřena bohatým seznamem použitých pramenů od právních předpisů, důvodové zprávy, diplomových a rigorózních prací přes elektronické zdroje, monografie a odborná periodika až k judikatuře. Nechybí shrnutí obsahu v resumé a cizojazyčný abstrakt, poznámkový aparát je odpovídající, práce se zdroji vykazuje solidní úroveň dovedností.

Diplomové práci by nepochybně slušela pečlivější korektura, která by jistě pomohla odstranit množství prohřešků proti pravidlům českého jazyka téměř na každé straně, počínaje nešvary v podobě chybějící interpunkce (příkladem na s. 8 v prvním odstavci, na s. 21 ve čtvrtém odstavci, na s. 26 v druhém odstavci či na s. 31 ve čtvrtém a šestém odstavci) a závadnou gramatikou včetně hrubých chyb konče.

Namátkou pro dokreslení vytýkaného stavu:

- na s. 4 výpadek podstatného jména „výše“ (... zároveň se její snižuje podle plnění ...),
- na s. 7 v poznámce pod čarou č. 5 přebytečné sloveso „je“, v posledním odstavci pak chybná mluvnická konstrukce první věty (správně ... jako jednoho z vlastních zdrojů ...),
- na s. 8 ... společnosti vytváří místo „vytvářejí“,
- na s. 11 ... určena lhůta a způsobem místo „způsob“,
- na s. 14 v poznámce pod čarou č. 22 neodstraněn pracovní odkaz,
- na s. 18 ... ty jsou povinni místo „ti“,
- na s. 37 ... v osobách, které jsou navrhováni místo „navrhovány“,
- na s. 60 ... společnosti ad místo „atd.“, dále také pro místo „proto“,
- na s. 61 ... vyplívají místo „vyplývají“,
- na s. 68 ... vnitřní omrzení místo „omezení“.

Při respektu k autorské licenci obdobně autor projevuje jistou nedbalost nebo jazykovou či stylistickou neobratnost ve formulacích, což může mít za následek určitý čtenářský diskomfort (např. na s. 10 pro pohodlí odcitovat dikci ust. § 574 zákona o obchodních korporacích, na s. 34 odstranit promiskuitní používání pojmů člen orgánu obchodní společnosti, člen orgánu právnické osoby, člen orgánu obchodní korporace, člen statutárního orgánu ve vazbě na zákonné požadavky na tyto osoby kladené, na s. 39 upřesnit závěr o koncepci dvou obligatorních orgánů v osobních společnostech aj.).

Podle schválených zásad pro vypracování diplomové práce mělo být dílo rozvrženo do osmi kapitol včetně úvodu a závěru, konečný výstup se ale od tohoto návrhu poněkud odchyluje. V první řadě je kromě stručného úvodu, jenž je mírně

chaotický a v podstatě nicneříkající, práce doplněna dalším úvodem do problematiky obchodních společností, údajně též z pohledu rekonstrukce korporátního práva, který je věcně velmi mělký. Jako zcela nedostatečně zpracovanou až excesivní lze vnímat původně předpokládanou samostatnou druhou kapitolu, která avizovala odůvodnění kritérií, jež měla být určena jako měřítko pro budoucí výběr té které právní formy obchodní společnosti. Diplomant v tomto případě vůbec nesplnil oprávněná očekávání, když předmětnou kapitolu degradoval na dva krátké odstavce, v nichž v zásadě pouze odkázal na rozčlenění díla do jednotlivých částí. Bezradného čtenáře tak staví do pozice, v níž je tento nucen si kritéria výběru dovodit sám. Několikavěť text je tak spíše křečovitou snahou respektovat zadání než skutečným hlubším zamyšlením nad důvody výběru kritérií pro komparaci.

Pokud jde o stránku obsahovou, rovněž v tomto směru vykazuje diplomová práce celou řadu nedostatků. Autorovi se především nepodařilo naplnit cíle, za které primárně označil komparaci vybraných právních institutů osobních a kapitálových společností dle zákona o obchodních korporacích a jejich diferenciaci z pohledu potenciálních zakladatelů. Jako sekundární cíl si pak vytýčil poukázat na případné výhody či nevýhody úpravy a nastínit možnosti speciální úpravy v zakladatelském právním jednání.

Již v první kapitole nadepsané jako Financování společnosti tak bylo na místě optimisticky očekávat detailní rozbor tohoto kritéria, pisatel se však spokojil s popisem notorií ohledně vkladové povinnosti a základního kapitálu. Navíc text zamlžil vložением celé řady ustanovení, která sice odpovídají platné právní úpravě a mají pochopitelně svůj význam, ale pro rozhodování se pro ten který typ obchodní společnosti by bylo nezbytné je pečlivě vyhodnotit. Touto náročnou cestou se však autor nedal a povrchně zpracoval i nesporně zajímavé kritérium v podobě zdaňování zisků, kterému věnoval pouze jednu stranu komparace.

Obdobný způsob spíše popisu než skutečné komparace znehodnotil také obsah druhé kapitoly. S pisatelem lze souhlasit, že ručení, které má být její náplní, má zpravidla klíčový význam při zvažování výběru právní formy obchodní společnosti. Vzápětí jsou však předkládána mírně zavádějící tvrzení o vzniku zákonného ručení společníkům obchodních společností, aby následovala kombinace ručení společníků a členů statutárního orgánu, posléze členů volených orgánů, vše bez bližšího upřesňujícího výkladu. Na konci kapitoly je pak nesystematicky zařazena tabulka s počty nově založených kapitálových společností v období 2009 – 2017.

Změnu stylu diplomové práce nepřináší ani další kapitola zabývající se uzpůsobením vnitřní organizace společnosti. Opět převládá metoda deskripce. Autor předkládá mnoho dílčích informací, některých více, jiných méně významných až bezvýznamných, hromadí cizí názory (srov. s. 42 – 47), ale jasné, přehledné a srozumitelné porovnání chybí, a tak zásadnější pomoc při volbě nejvhodnější právní formy pro podnikání nepřináší.

Ve stejném duchu především popisnosti bez skutečné komparace je zpracována rovněž čtvrtá kapitola, která navíc ve velké míře obsahuje obecné údaje týkající se všech obchodních společností.

Ocenit lze snahu pisatele o náměty *de lege ferenda*, jejichž originalita je však přinejmenším diskutabilní.

Celkově je s odkazem na shora vytýkané nedostatky možno hodnotit diplomovou práci jen jako průměrný popisný kompilát bez významnějšího přínosu pro teorii i praxi. Autor se jen velmi obtížně vyrovnával s nástrahami zvoleného tématu, taje metody komparace nerozluštil a v dosažení předpokládaného cíle zůstal na půli cesty. Přes uvedené výhrady diplomovou práci doporučuji k obhajobě s předběžně navrhovanou klasifikací dobře.

Při ústní prezentaci by diplomant mohl porovnat:

- a) povahu ustanovení o vkladové povinnosti v jednotlivých obchodních společnostech a diskrepance ohledně jejich splácení,
- b) rozdíly v právech společníků v jednotlivých obchodních společnostech.

V Plzni dne 14.5.2018

JUDr. Anna Outlá